

Cumpăna dintre ani

În ungherele sufletului distorsionat de vremurile pe care le trăim, vom conștientiza mereu analiza Dumnezeului căruia îi slujim. Greutățile vor apăsa sufletul nostru sau îl vor ușura, aceasta manifestându-se în părtașia noastră cu Creatorul în primul rând și în viața noastră de zi cu zi în al doilea rând. Avem în fața noastră un taler în fiecare zi și pe el așezăm, prin deciziile noastre greutăți în dreptul lui Dumnezeu și în dreptul oamenilor. Ne dorim să fim acceptați și să fim iubiți în contextul în care activăm, și este un lucru cât se poate de natural. Cel mai greu este atunci când pe talerul din fața noastră trebuie să luăm o greutate din dreptul oamenilor și să o așezăm în dreptul lui Dumnezeu... este vorba despre compromisurile pe care trebuie să le refuzăm clar chiar dacă aceasta este în detrimentul integrării la locul de muncă, la școală, etc...

Talerul din fața noastră poate fi influențat doar de atitudinea noastră, de deciziile pe care le luăm. Simt că trăim într-o lume a șmecherilor, o lume în care distingem cu greu când cineva ne vrea binele sau răul. Păcatul este tot mai șmecher și ne împresoară tot mai fin, până când ne goleşte de fericire, de entuziasm... de Duh Sfânt.

Se va așterne liniștea peste agitația acestor sărbători și se va așterne liniștea și peste promisiunile pe care le facem la cumpăna dintre ani. La 12 noaptea îmi doresc să termin târziu în rugăciune, rămânând cu aceeași

concluzie, și anume că tot ce cred că sunt nu sunt, și afundându-mă în acest nimic să realizez că Dumnezeu este totul și toate, și doar așa, nimicul devine important, adică copil de Dumnezeu, răscumpărat, salvat...

În rest, aștept tot mai mult acele nor pe puful căruia să îmi regăsesc Domnul, și să îngenunchez așteptându-I îmbrățișarea, cea care să mă adoarnă pentru a mă trezi în veșnicie, pe malurile apei vieții, într-un câmp verde unde să uit de ce a fost odată... și să lacrimiez de bucurie pentru ce va urma. Astfel voi avea privilegiul atingerii Celui care va șterge orice lacrimă, pentru că ea nu își mai are rolul în fericirea eternă. La mulți ani!... și totuși, contează cum, nu câți...

Ștefi Vas

ANUNȚURI:

Programul de *ANUL NOU*

-Luni ora 18

-Marți ora 10 și ora 18

Deoarece în perioada 30 decembrie-06 ianuarie este SĂPTĂMÂNA NAȚIONALĂ DE RUGĂCIUNE, întâlnirile bisericii continuă în fiecare seară din această săptămână între orele 18-19.

Fiindcă niciun început poate fi mai frumos în ochii Domnului decât să ne rugăm, veniți cu bucurie la acest timp de rugăciune organizat de biserică.

-duminică 06 ianuarie, ora 10: Botez nou testamentar(dimineața)

-de la ora 17 serviciu divin: actul punerii mâinilor și Cina Domnului

Pulsul Bisericii Creștine Baptiste "Biruința"

Anul VIII, Nr. 370 din 30 DECEMBRIE 2007

Adresa: Baia Mare, Str. I. Maniu Nr. 3B, Telefon: 0362.411252

TIMPUL MÂNTUIRII

Privind în urma noastră ne dăm seama că ne-am făcut timp pentru foarte multe lucruri, unele folositoare, altele mai puțin. Cu siguranță că privind înapoi, fiecare se gândește de asemenea la un timp de vacanță, la un timp de odihnă, la timpul absolvirii școlii, la timpul promovării în funcție, la timpul măririi salariului, la timpul mutării într-o casă nouă, la timpul de pensie și la multe alte planuri pe care mintea este în stare să le viseze. Ce trebuie însă să știm este că cel mai important timp este timpul mântuirii.

Dacă ai fost confruntat cu Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu și ai auzit chemarea la pocăință, împăcarea cu Dumnezeu este lucrul cel mai important pe care trebuie să-l îndeplinești. Nimic nu poate reprezenta o prioritate mai mare în viața ta decât mântuirea sufletului tău. Niciunul dintre noi nu suntem stăpâni peste viața noastră. Nimeni nu are garanția că va parcurge anul următor în totalitate. Tocmai de aceea, Biblia spune că nu ne putem permite să amânăm timpul mântuirii. „*Iată că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua mântuirii.*” (2 Corinteni 6:2)

Promisiunea lui Dumnezeu stă în picioare și spune că El este gata să-i primească și să-i ierte pe acei care se grăbesc să se arunce în brațele Lui, pocăindu-se, nu încercând să se ascundă și să fugă în continuare de El. Dar acest lucru nu suferă amânare. Nu îl putem programa pentru anul viitor și nici pentru vremea pensiei. Cine amână astăzi, s-ar putea să nu se mai poată pocăi mâine. Avertismentul Scripturii vine în ajutorul celor care sunt tentați să se joace cu vremea mântuirii lor și le spune: „*Să luăm dar bine seama, ca, atâta vreme cât rămâne în picioare fagăduința intrării în odihna Lui, nici unul din voi să nu se pomenească venit prea târziu.*” (Evrei 4:1) Trebuie să știi că în privința împăcării cu Dumnezeu există un „prea târziu”. Atunci, oamenii deși vor vrea să se pocăiască nu vor avea nicio posibilitate să facă acest lucru.

Probabil te-ai gândit ca în anul care urmează să faci o mulțime de lucruri. Nimic nu-și are rostul dacă n-ai înțeles că cel mai important timp este timpul mântuirii. Grăbește-te să te împaci cu Dumnezeu astăzi, ca să fii liniștit mâine. Pentru că viitorul tău este în siguranță doar dacă ai înțeles că timpul mântuirii este astăzi.

Am citit undeva că anumite popoare, în preajma Anului Nou, aruncă lucrurile învechite din casele lor, înlocuindu-le cu altele noi. Interesantă acțiune! Aceasta demonstrează că oamenii sunt receptivi la nou, la schimbări și e bine că îndrăgesc progresul și sunt preocupați de starea lor materială. Problema e că sunt mai preocupați de aceasta, decât de cea spirituală.

Apoi m-am gândit la mine, la anul care tocmai trece și la cel care vine și am transpus totul pe plan spiritual. Meditând la anul 2007 pot spune din toată inima: Domnul a fost bun și credincios față de mine! Au fost și momente dificile și momente de bucurie, dar inima mea este plină de recunoștință că am văzut mâna Lui la lucru. În încercări mi-a dat putere, m-a luat în brațe și am ieșit cu Domnul meu mai mult decât biruitoare! Am învățat atâtea lucruri când îmi era greu: am învățat că El este Suveran, că deși e furtună, El e la cârmă, am învățat să mă încred pe deplin în El, pentru că-și duce planul la îndeplinire în viața mea și voia Lui este cea mai buna pentru mine, și lista ar putea continua.

Apoi mă îndrept cu gândul spre anul 2008 și stau liniștită pentru că Domnul meu e deja acolo, pregătește totul, pentru ca toate lucrurile să lucreze spre binele celor ce-L iubesc pe El. În mod sigur vor fi necazuri, dar, bazându-mă pe suveranitatea și călăuzirea Sa, pot să spun că nu mi-e frică, pentru că ele sunt un prilej să văd

mâna Lui mai pregnant lucrând în viața mea.

La această cumpănă între ani aș dori să arunc și eu ceva: atitudinile, vorbele, faptele care nu-L onorează, tot ceea ce mai seamănă cu lumea în caracterul meu. Cât despre anul 2008, în ceea ce mă privește, fericirea mea este să mă apropii de Dumnezeu; pe Domnul îl fac locul meu de adăpost ca să povestesc toate lucrările Lui. „*Cât pentru mine, fericirea mea este să mă apropii de Dumnezeu: pe Domnul Dumnezeu Îl fac locul meu de adăpost, ca să povestesc toate lucrările Tale.*“ (Psalmi 73:28)

Ancuța Rus

Viața e frumoasă

În adolescență mă gândeam dacă nu cumva viața de adult va fi plictisitoare. În copilărie procesul de creștere este unul natural, la școală studiezi mereu lucruri noi, ai mulți colegi, diferiți profesori, de la grădiniță mergi la școală, apoi la liceu și la facultate. Dar după ce începi munca, mă gândeam, nu e oare monoton să te trezești în fiecare zi la aceeași oră, să mergi la serviciu și să faci același lucru zile, luni și ani buni?

Ei bine, au trecut câțiva ani de când am terminat și eu școala, și privind în urmă pot să spun ca viața e frumoasă! Fiecare an a adus în viața mea, prin harul Domnului, lucruri, oameni, binecuvântări noi, surprize plăcute, întorsături neașteptate, greșeli din care am putut învăța, dar și succese

și bucurii.

Cu Dumnezeu anii trec așa de frumos! Și trec spre ceva și mai frumos!

E bine că nu cunoaștem viitorul. Dacă am ști ce ar urma, greutățile viitoare ar umbri bucuria din prezent, iar succesele care ne așteaptă ne-ar face să ne culcăm pe lauri. Dar așa, ne putem bucura de fiecare clipă, așa cum e cu încercări, cu lacrimi, sau cu multă fericire. Așa viața e interesantă. Și așa ne exersăm credința în Dumnezeu.

Multe se pot întâmpla în anul care vine, dar orice ar fi, pot sta liniștită știind că Dumnezeu, Tatăl meu, este Stăpân peste viața mea, peste zilele care vor veni și peste orice situație.

Nu pot merge mai departe fără a-I mulțumi din toată inima pentru felul minunat în care a avut grijă de viața mea până acum, și pentru ceea ce a pregătit în continuare pentru mine. Îți mulțumesc, Doamne, și vreau să te laud cu tot ce sunt, acum, în anul care vine, și în vecii vecilor!

Claudia Păduraru

Rezervorul nesecat de nădejde

„...*iată ce mă face să mai trag nădejde: bunătățile Domnului nu s-au sfârșit...*”

Plângerile lui Ieremia 3:21b-22a

Deși cartea se numește *Plângerile lui Ieremia* pentru că scoate în evidență falimentul poporului lui Dumnezeu, această carte, dintr-un

alt punct de vedere poate fi numită la fel de bine și *Nădejdiile lui Ieremia* pentru că ea arată speranța pe care o aduce perspectiva Domnului pentru copiii Săi.

La cumpănă de ani, privind în urmă la lucrările noastre, am putea să ne plângem și să fim descurajați pentru multe insuccese personale. Dar privind înspre Domnul, putem să ne îmborsăvim inimile și să găsim confort știind că rezervorul nădejzii nu s-a epuizat. Pentru oamenii fără Dumnezeu, sfârșitul de an poate fi sfâșietor și fără perspectivă atâta timp cât nădejdiile lor se leagă de altceva decât Dumnezeu. În ciuda tuturor urărilor de bine pentru noul an, dacă omul nu are inima legată de Dumnezeu, el rămâne lipsit de speranță. Într-o lume nesigură, plină de boli, durere, mizerie morală, răutate, războaie și atâtea alte pericole, toate urările de fericire se ofilesc odată cu trecerea în noul an. Doar cei care își leagă inima de rezervorul nesecat de fericire care este Dumnezeu, doar ei pot trece într-un an nou cu încredere și bucurie. Nădejdea copiilor lui Dumnezeu pentru viitor nu are la bază capacitățile umane ci bunătatea lui Dumnezeu. Doar bazați pe harul și bunătatea lui Dumnezeu putem depăși falimentele și putem porni la drum în noul an. Ce te face să tragi nădejde pentru noul an? Fă din Dumnezeu nădejdea vieții tale și poți privi cu încredere și entuziasm spre ceea ce urmează, nu doar pentru încă un an ci pentru toată viața și pentru veșnicie.

Nicu Lăcătuș